

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 285/2025-22

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára a Petra Straku (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. Ústav na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody Bratislava, Chorvátska 5, Bratislava, zastúpeného AK VLKOVIČ s.r.o., Seberíniho 6C, Bratislava, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Tos/8/2025 z 5. februára 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 25. apríla 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 5 ods. 1 písm. c) a ods. 3 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením krajského súdu uvedeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ žiada zrušiť napadnuté uznesenie, prikázať krajskému súdu prepustiť sťažovateľa z väzby na slobodu, priznať primerané finančné zadosťučinenie a náhradu trov konania pred ústavným súdom.
2. Z ústavnej sťažnosti, napadnutého uznesenia a príloh vyplýva nasledovný stav veci:
3. Uznesením vyšetrovateľa NAKA pod ČVS:PPZ-97/NKA-BA2-2023 z 3. decembra 2023 bolo vznesené obvinenie viacerým osobám, pričom sťažovateľovi pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 a 4 písm. b) a c) a ods. 6 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona.
4. Uznesením Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 5Tp/57/2023 zo 6. decembra 2023 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 3Tpo/86/2023 z 3. januára 2024 bol sťažovateľ spolu s ďalšími

obvinenými vzatý do väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, pričom väzba mu začala plynúť 2. decembra 2023.

5. Prokurátor Krajskej prokuratúry v Bratislave podal 3. októbra 2024 obžalobu pod sp. zn. 2Kv 26/23/1100 podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku na obvinených ([REDACTED], [REDACTED]) a sťažovateľa prekvalifikovanú v súvislosti so zmenou Trestného zákona pre zločin neoprávnenej výroby a obchodovanie s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1 a 3 písm. a) a e) Trestného zákona vo vzťahu k sťažovateľovi pre § 173 ods. 1 a 2 písm. b) a ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona. Konanie je vedené pod sp. zn. 42Tk/1/2024.

6. So žiadosťou sťažovateľa o prepustenie z väzby zo 14. januára 2025 sa mestský súd vysporiadal 22. januára 2025, keď ju po vykonaní hlavného pojednávania a vypočutí sťažovateľa uznesením sp. zn. 42Tk/1/2024 z 22. januára 2025 v zmysle § 79 ods. 3 Trestného poriadku zamietol. Zároveň nenahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení sťažovateľ do zápisnice sťažnosť, ktorú dodatočne písomne odôvodnil podaním z 28. januára 2025 a v rámci ktorej žiadal krajský súd o zrušenie prvostupňového uznesenia, prepustenie sťažovateľa na slobodu aj s využitím nahradenia väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka, uloženie primeraných obmedzení a povinností a prisľúbil sa zamestnať.

7. Krajský súd preskúmal sťažnosť v zmysle § 192 ods. 1 písm. a) a b) Trestného poriadku, a to ako správnosť výrokov, tak konanie k nim vedúce, a v zmysle § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dospel v napadnutom uznesení k záveru o jej nedôvodnosti, pretože u sťažovateľa sú aj naďalej splnené formálne i materiálne podmienky väzby.

II.

Argumentácia sťažovateľa

8. Argumentácia sťažovateľa vo vzťahu k napadnutému uzneseniu spočíva najmä v tvrdení, že prvostupňové uznesenie nebolo sťažovateľovi ani jeho obhajcovi doručené. Tvrdí, že krajský súd si vybral tie časti výpovede svedka [REDACTED], ktoré podporujú dôvodnosť obžaloby, a z výpovedí dosiaľ vypočutých osôb a dosiaľ vykonaných dôkazov mu vina nebola preukázaná. Poukazuje na doktrínu zosilnených dôvodov väzby, na ktorú sa pri rozhodovaní o jeho žiadosti a sťažnosti neprihliadlo. Sťažovateľ namietá, že krajský súd sa nevysporiadal s námietkou sťažovateľa, že komunikácia medzi svedkom [REDACTED] a sťažovateľom z odpočúvania telekomunikačnej prevádzky sa v spise nenachádza a prokurátor v obžalobe uvádzal, že ide o komunikáciu medzi obžalovaným [REDACTED] a sťažovateľom. Ak mestský či krajský súd odkazujú na záznamy z odpočúvania telekomunikačnej prevádzky, mali by uviesť, ako boli komunikujúce osoby stotožnené. Krajský súd neuviedol, ako dospel mestský súd k záveru, že na obrazovo-zvukových záznamoch z bytu na Skalnej 7 v Bratislave ide o manipuláciu s omamnými a psychotropnými látkami. Sťažovateľ žiada ústavný súd o vyjadrenie k jeho názoru, že mestský súd vykonané dokazovanie vyhodnocuje v neprospech sťažovateľa a krajský súd mu takýto postup v merite veci „odobruje“.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Z ustálenej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že právomoc ústavného súdu vo vzťahu k rozhodovaniu všeobecných súdov vo väzobných veciach je daná len na preskúmanie dôvodu a spôsobu obmedzenia osobnej slobody, t. j. či proti osobe, ktorá sa berie do väzby, bolo vznesené obvinenie, rozhodnutie o väzbe sa odôvodnilo aj skutkovými okolnosťami, o väzbe rozhodoval súd, obvinený bol vzatý do väzby pre konkrétne skutočnosti, resp. že osoba bola vzatá a držaná vo väzbe len na čas dovolený zákonom, resp. konkrétnym rozhodnutím väzobného súdu o predĺžení väzby. Teda úlohou ústavného súdu je sledovať, či všeobecné súdy v namietaných rozhodnutiach správne aplikujú právo, či dané rozhodnutia sú odôvodnené a či nenesú znaky arbitrárnosti vyúsťujúce do porušenia niektorého zo základných práv a slobôd (III. ÚS 271/07, II. ÚS 464/2011).

10. Do obsahu právomoci ústavného súdu však nepatrí preskúmať postup, ako aj správnosť skutkových a právnych záverov všeobecných súdov, ktorý viedol k záveru o existencii zákonného dôvodu na vzatie do väzby. Tento postup skúma opravný súd v riadnom inštančnom postupe, ktorý je funkčne usposobený na preskúmanie obsahu trestného spisu, súvisiacich listín, podaní obvineného a prípadne aj ďalších dôkazov osvedčujúcich použitie takéhoto zabezpečovacieho prostriedku, akým je väzba v trestnom konaní (II. ÚS 76/02). Teda ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti (čl. 124 ústavy) nekoná ako súd tretej alebo štvrtej inštancie, ale jeho úlohou je preskúmať zlučiteľnosť opatrenia, ktorým je jednotlivец pozbavený slobody, s ústavou alebo medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách (I. ÚS 165/02).

11. Rozhodnutie o väzbe nie je rozhodnutím o vine či nevine obvineného, resp. obžalovaného. Súd sa pri rozhodovaní o väzbe nezameriava na hodnotenie viny stíhanej osoby, jej obhajoby, alebo dôkazov spôsobom upraveným v § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Súd pri rozhodovaní o väzbe skúma predovšetkým to, či sú splnené materiálne a formálne podmienky rozhodnutia o väzbe (II. ÚS 626/2016).

12. Keďže čl. 5 ods. 1 písm. c) dohovoru sa aplikuje v prípade rozhodovania o vzatí do väzby a naň nadväzujúci čl. 5 ods. 3 dohovoru zároveň ponúka procesné garancie v prípade súdnej kontroly väzby v rámci rozhodovania o vzatí do väzby, tieto dva články dohovoru sú neaplikovateľné pre nedostatok príčinnej súvislosti k napadnutému uzneseniu. Z toho dôvodu ústavný súd ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú v zmysle § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

13. K námietke sťažovateľa, že mu nebolo doručené prvostupňové uznesenie, ústavný súd uvádza, že zápisnica z hlavného pojednávania z 22. januára 2025, ktorej súčasťou je aj prvostupňové uznesenie, obsahuje v závere informáciu o tom, že vyhotovenie zápisnice bolo osobne doručené prokurátorovi, právnomu zástupcovi sťažovateľa aj sťažovateľovi, čo všetci potvrdili podpismi.

14. K tvrdeniu, že krajský súd si vybral tie časti výpovede svedka Pikaliho, ktoré podporujú dôvodnosť obžaloby, pričom z výpovedí dosiaľ vypočutých osôb a dosiaľ vykonaných dôkazov sťažovateľovi vina nebola preukázaná, ústavný súd uvádza, že o vine sťažovateľa sa rozhodne až v konaní vo veci samej. Ústavný súd zároveň pripomína, že nie je príslušný hodnotiť zisťovanie

a vyhodnocovanie skutkového stavu a právnych záverov vedúcich k záveru o existencii zákonného dôvodu na väzobné stíhanie.

15. Pre väzobné stíhanie musia byť splnené formálne, ako aj materiálne podmienky, ktoré musia byť naplnené súčasne. Formálna podmienka dôvodov väzby sa prioritne viaže na existenciu zákonného a dôvodného uznesenia o vznesení obvinenia, ktoré musí byť zákonné nielen z formálneho hľadiska, ale aj z pohľadu zákonnosti postupu príslušných orgánov pri jeho vydaní. Materiálna podmienka väzby má hmotnoprávnu povahu a posudzuje sa pritom, (a) či doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu a existujú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený, a (b) existencia niektorého (alebo viacerých) z dôvodov väzby.

16. Ústavný súd v prvom rade konštatuje, že na strane sťažovateľa boli splnené formálne podmienky väzby (vydanie uznesenia o vznesení obvinenia a jeho doručenie sťažovateľovi, ako aj rozhodnutie o sťažnosti proti nemu). Momentálne je vec sťažovateľa vedená vo fáze po podaní obžaloby pred súdom.

17. Pokiaľ ide o materiálne podmienky väzby, z dosiaľ vykonaného dokazovania je na účely posudzovania podmienok väzby dostatočným spôsobom preukázané, že skutky, pre ktoré bolo sťažovateľovi vznesené obvinenie, boli spáchané, majú znaky trestných činov a existovali konkrétne skutočnosti nasvedčujúce tomu, že ich spáchal sťažovateľ. Medzi nosné dôkazy dosiaľ patrí výpoveď svedka [REDAKOVANÉ], ktorý pred súdom potvrdil, že sťažovateľ kupoval od obžalovaného [REDAKOVANÉ] marihuanu THC (sušenú rastlinu a perá), ktorú nosil predávať do Rakúska, následne mal z Rakúska vozit' na Slovensko kokaín, ktorý od neho kupoval obžalovaný [REDAKOVANÉ] aj sám svedok [REDAKOVANÉ], svedok [REDAKOVANÉ] mal raz sťažovateľovi odovzdať 100 g marihuany THC, za ktorú mu zaplatil. Neopomenuteľnou je domová prehliadka sťažovateľa, pri ktorej sa zaistilo konope s obsahom THC, takisto záznam z telekomunikačnej prevádzky medzi sťažovateľom a obžalovaným [REDAKOVANÉ] z 24. októbra 2023 a sťažovateľom a svedkom [REDAKOVANÉ]. Napokon sú významné aj audiovizuálne záznamy z bytu na Skalnej 7 v Bratislave. Obžalovaný [REDAKOVANÉ] napokon akceptoval skutkové zistenia tak, ako sú uvedené v obžalobe, a k trestnej činnosti sa priznal. V tejto fáze je predčasné prijímať závery o nepotvrdení podozrenia. Nie je nutné, aby spáchanie trestného činu sťažovateľom bolo nezvratne preukázané, keďže dokazovanie pred súdom nebolo ukončené.

18. Sťažovateľ uviedol, že záznamy z odpočúvania telekomunikačnej prevádzky sa v spise nenachádzajú, no ústavný súd zo zápisnice z hlavného pojednávania 22. januára 2025 zistil, že sťažovateľ sa odmietol oboznámiť s obsahom utajovaných príloh, ktorých obsahom môžu byť. Či to vykonal jeho právny zástupca, je nejasné.

19. Ústavný súd k námietke sťažovateľa, že ak konajúce súdy odkazujú na záznamy z odpočúvania telekomunikačnej prevádzky, mali by uviesť, ako boli komunikujúce osoby stotožnené, uvádza, že odpočúvané sú zariadenia používané konkrétnymi osobami, pričom ich hlas je zaznamenaný.

20. K námietke sťažovateľa, že krajský súd neuviedol, ako mestský súd dospel k záveru, že na obrazovo-zvukových záznamoch z bytu na Skalnej 7 v Bratislave ide o manipuláciu s omamnými a psychotropnými látkami, ústavný súd uvádza, že predmetom objasňovanej trestnej

činnosti je práve manipulácia s týmito látkami, pričom dokazovanie stále prebieha na hlavných pojednávaniach.

21. Krajský súd v prípade sťažovateľa konštatoval, že sú dané dôvody tzv. preventívnej väzby [§ 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku], a to predovšetkým závažnosťou trestnej činnosti, pomermi sťažovateľa, ale aj jeho trestnou minulosťou. Námietke sťažovateľa, že súd vychádzal len z jeho trestnej minulosti, nemožno dať za pravdu. Je totiž zrejmé, že súdy komplexne posúdili závažnosť (najmä s prihliadnutím na rozsah trestnej činnosti), jeho osobné pomery, ale aj jeho postoj k dodržiavaniu právnych predpisov.

22. Objasňovanej trestnej činnosti sa mala dopúšťať organizovaná skupina, pričom sťažovateľ bol v minulosti už sedemkrát odsúdený za násilnú trestnú činnosť a trestnú činnosť súvisiacu s nelegálnou držbou drog. Bol vo výkone trestu odňatia slobody a absolvoval aj protitoxikomanické liečenie.

23. Potenciálne nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka ani za uloženia primeraných povinností a obmedzení nie je reálnym riešením, pretože je celkom nedostatočné vzhľadom na limity dohľadu.

24. Ústavný súd k námietke, že krajský súd nerešpektuje doktrínu zosilnených väzobných dôvodov, uvádza, že dôvod väzby môže byť určitý čas založený na charaktere trestnej činnosti, čo je však typické pre počiatočné štádium trestného konania. Časom však musia pristúpiť aj iné skutočnosti, ktoré reálne odôvodňujú väzobné dôvody, ktoré podporia dôvodnosť väzby. U preventívnej väzby je to napríklad kriminálna minulosť sťažovateľa alebo absencia zdroja legálnych príjmov. Taktiež dlhodobé podozrenie z páchania trestnej činnosti, ak interval medzi posledným spáchaným skutkom a aktuálnym rozhodovaním o väzbe je tzv. „na dohľad“. Uvedené kritériá sa uplatňujú predovšetkým pri všeobecnej kriminalite najmä majetkového charakteru (krádeže, podvody...) a istého úseku násilnej kriminality (lúpež...). V ostatných prípadoch je nutné prísnejšie prihliadanie na špecifické okolnosti prípadu. Napríklad zohľadnenie „rozpracovanosti“ prípadu, čiže v akom štádiu sa trestné konanie nachádza a aké relevantné úkony boli vykonané. V danej veci sa mali obžalovaní dopúšťať drogovej trestnej činnosti organizovanou skupinou s tým, že obžalovaný [REDAKOVANÉ] (ktorý urobil vyhlásenie o vine) bol jej členom na druhej úrovni a sťažovateľ na tretej úrovni. Jej páchanie malo závisieť predovšetkým od prisunu omamných látok zabezpečených obžalovaným [REDAKOVANÉ], ktorý ich mal spolu so sťažovateľom zabezpečovať zo zahraničia a distribuovať medzi členov skupiny, resp. priamo odberateľom. Napriek „rozkrytosti“ tejto skupiny a uplynutého času viac ako rok od spáchania stíhaného skutku sťažovateľom nekleslo riziko z pokračovania v páchaní trestnej činnosti na akceptovateľnú úroveň, a preto nedošlo k zoslabeniu dôvodov väzby. Vzhľadom na to, že najvyššie postavený člen skupiny je podľa údajov vo vyšetrovacom spise na slobode (na čo poukázal krajský súd v napadnutom uznesení), i keď mimo územia Slovenskej republiky, existuje obava, že sa s obžalovanými skontaktuje a bude v drogovej trestnej činnosti s obžalovanými pokračovať. Riziko pokračovania tak možno považovať aj z pohľadu ústavného súdu za neoslabené.

25. Ústavný súd vlastnou činnosťou zistil, že vo veci sú nariadené termíny hlavných pojednávaní na 7. máj 2025, 14. máj 2025, 21. máj 2025, 4. jún 2025, 11. jún 2025 a 18. jún 2025. Z toho vyplýva, že sa očakáva ešte vykonanie značného množstva dôkazov.

26. Z pohľadu ústavného súdu je podstatné, či a akým spôsobom sa súdy rozhodujúce vo väzbe vysporiadali s tým, či doterajšie dôvody väzby stále platia a či nenastali nové okolnosti, ktoré by boli spôsobilé zmeniť väzobné rozhodnutie. Inak povedané, aj v neskorších väzobných rozhodnutiach možno poukazovať na rovnaké okolnosti, na aké prihliadali súdy pri vzatí obvineného/obžalovaného do väzby, sú však povinné v každom štádiu konania opätovne posudzovať, či sa tieto okolnosti nezmenili. V tomto prípade možno uzavrieť, že krajský súd sa v odôvodnení napadnutého uznesenia v plnom rozsahu vysporiadal s dôvodnosťou väzby vo vzťahu k aktuálnemu stavu vedeného trestného konania.

27. K námietke sťažovateľa, že mestský súd vykonané dokazovanie vyhodnocuje v jeho neprospech a krajský súd mu takýto postup v merite veci „odobruje“, ústavný súd uvádza, že spravidla až po skončení trestného konania vo veci samej možno na ústavnom súde namietať pochybenia znamenajúce porušenia práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy, ktoré neboli odstránené v jeho priebehu (napr. III. ÚS 3/02, I. ÚS 314/09).

28. Vo vzťahu k dôvodnosti väzby ústavný súd konštatuje, že závery krajského súdu nie sú ani svojvoľné, ani arbitrárne. Naopak, sú založené na objektívnych dôvodoch a dosiaľ vykonanom dokazovaní, a preto aj napriek plynutiu času možno konštatovať, že väzba je aj naďalej v prípade sťažovateľa zákonná a dôvodná.

29. Ústavný súd dospel k záveru, že medzi napadnutým uznesením a obsahom označených základných práv a práv neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie mohol reálne dospieť k záveru o ich porušení. Na základe uvedeného ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol v tejto časti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

30. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. mája 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu